

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XV. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. ANTONIVS
GAUDIER.

Callus Pa-
risijs. 14.
April. 622.
ætat. 40.
Soc. 1.
Vocatio.

IN Gallia primùm Societati nomen
Idedit; sed quia corporis habilitas in
eo nostris munijis erat valde infirma,
è tyrocinio dimissus ad suos, in Belgio
demum, iterum redijt, corpore iam
valentior. In Societate prætermora-
lem Theologiam, ac Diuinam Scrip-
turam explanatam præfuit Nouitijs,
ac in tertia Probatione Patribus, ma-
gno mortificationis, orationis, peri-
tix spiritualis exemplo. Magna illi
spirituum perspicientia, sagax inge-
nium ad pretiosa à vilibus separanda;
& exemplo non molliora suadens,
quàm verbo, efficacitas verbi; & ca-
lami. Ad mortis imminentis nuncium,
gaudebat se in Societate mori; me-

tuenda tamen addebat esse Dei Iudi-
cia. Morbos suos amore in IESVM te-
nerrimo solabatur, diuinæ præsentix
artifex per insignis. Dæmon, aut ma-
gus, Monachi veste textus disertè di-
xit, se cum P. Antonio Gaudier de-
nunciatas inimicitias exercere. Leo-
dij cõsistentem ægrum posteaquam au-
diuit, monuit, vt se altius introspec-
ret, ac omnes latebras explicaret: sibi
enim videri, haud satis omnia enu-
cleasse. Deprehensus reger, fastus tan-
dem est, se Dæmonem, Ioannis no-
men mentium, habere, famuli mu-
nus humanâ in specie obuentem. Il-
lum verbo iussit facessere Antonius; &
famulus Dæmon euauit. Alias etiam
è fœmina sublatis cachinnis ostendit
dæmon placere sibi, quòd Antonius
cum equo per iter cadens, prolapsione
illâ pedem sibi fregisset. Sed de his
eius vita.

Dæmon.

XV. DIE APRILIS.

P. MARTINVS
GOMEZ.

Hispanus
Granate. 16.
April. 1567.
Ætat. 30.
Soc. 9.
Vocatio.

AD Societatem accessit, quòd
censeret in illa exaggeratum
quemdam sanctimonix florem
esse; ac se nihil maius, aut gratius Deo
facere posse. In illa ita se gessit, vt nor-
mæ domesticæ, se quàm posset opti-
mè accommodaret, pietate, silentio,
doctrinâ. In scholis ita docuit, vt sum-
mâ cum accuratione authores reue-
rentiâque tractaret, ad pietatem refer-
ret omnia, & verè doctum, ac religio-
sum Magistrum vbique se esse osten-
deret. Desiderabat Nouitiatum repe-
tere, quòd sibi parum istic profecisse
videretur. Voto potius est; sed præpo-
situs Nouitijs Magister. Mors eius hoc
habet singulare, quòd penultimo vitæ

suæ die à Rectore interrogatus, quan-
do putaret sibi proficiscendum ad Pa-
triam? Responderit, crastino die post
sumptum sanctissimum Viaticum; mo-
dò per ipsum id liceret: illum enim
sibi loco Dei esse in terris. Fiat Dei
voluntas; per me licet, inquit Re-
ctor; & Martinus post sumptum im-
mortalitatis Viaticum, ne quidem se-
mihoræ spatio gratias egit, cum pla-
cidè vitam omnium opinione virtutis
ordinariæ terminos supergressam ter-
minauit; in qua conatus fuerat sem-
per vnice respondere, ac par esse ipsi
moribus excelsæ illi opinioni, quam
de Societatis virtute secum attule-
rat.

Mor.

Obdian.

P. GVT-

P. GUTTIERRE
DE CASTRO.

Hispanus
Murciae. 15.
April. 1603.

Humilitas.

Paupertas.

Hunc laudant Murciae annuae Collegij a pietate quod semper moratus fuerit in cubiculo, vel in templi choro: aiuntque, fuisse ita humilem, ut fateretur se nunquam inanis gloriae tentationem sensisse, quod in se diceret nihil esse, de quo posset gloriari. Ita fuit pauper, ut scabellum solum haberet; nec sellam in cubiculo pateretur; abiectisque semper vestibus indueretur, ita feruidus; ut poenitentes quantumuis duros ad lacrymas prouocaret; ita ad laborem propensus, ut prius a vita, quam a labore discessurum se promitteret. Itaque obnixè petijt a Domino ne diu in lecto aegritudinis causâ decumberet, quod laborare semper posset. Et annuit illius optatis Deus; cum quatuor non amplius dierum spatio aegrotarit, moxque decesserit, summo totius ciuitatis dolore, quæ post eius obitum ad funus frequens concurrat, etiam Rosarijs, & iunculis eius vultui religionis ergo admoris, ac vestibus quoque certatim direptis.

BALTHASAR DIAZ
COADIUT.

Lusitanus
Romæ. 11.
April. 1610.
ætat. 75.
Soc. 57.

Industria pro
defunctis.

Sebastianum Regem in Africam securus inter cadauera iacuit saucius; inde captiuus abductus, redemptus, & Regis Henrici nomine Hierosolymam missus est peregrinus. Eboræ pharmaca pro pauperibus conficiebat, orandi studio mirificè addictus. Post prandium ibat ad Templum & pro nostris istic iacentibus effusè precabatur, eorumque nomina distributè descripta quotidie recitabat ut partitio-

ne factâ singillatim alijs diebus alios nominaret. Operæ suæ mensuram esse volebat, non personam, quæ aliquid peteret, sed necessitatem.

P. ROBERTVS
PERSONIUS.

Magnâ suâ indole ad cauendas inuidiosorum hereticorum fraudes vsus, euasit non semel periculo iam vicinus. Edmundum Campianum in Angliam ipse induxit, & plures alios ad cruentum, fortissimumque agonem educavit, firmavit. Philippi II. Regis Hispani liberalitate ad Anglicanæ iuuentutis emolumentum, & Ecclesiæ istic labantis utilitates mirificè est vsus, & seminarijs pluribus, vel fundatis, vel constabilitis dexteritate planè singulari. Par ingenio pietas, & peregrina in scribendo felicitas: facundia verò tanta, ut illum Anglorum nonnulli suadæ medullam appellarint. Multum illi debet melior Anglia, multum domicilia nationis eiusdem in Hispania, Lusitania, Belgio, Italia; Hispali, Vallisoleti, Gadibus, Vlyssiponæ, Duaci, Audomari, Romæ; ubi obiit præstans magni animi, nec minoris patientiæ, pietatis modestiæ documentum.

Anglus Ro-
mæ. 15. April
1610
ætat. 65.
Soc. 37.

P. ANTONIUS
ARAGONIUS.

DE hoc sic habeo in pretiosis occupationibus morientium in Societate Iesv. P. Antonius Aragonius olim Dux Montaltus, & Princeps de Paterno, Neapoli anno 1631. 9. Aprilis in Professorum domo Societatis Iesv vota nuncupauit, inter dulces lachrymas, præsentem Prorege, & filio suo Principe alijsque magnis. Filium,
D d Socie-

Italus Nea-
poli. 15. April
ætat. 45.
Soc. 12.

Societatem amplissimè, ac tenerrimè cordi haberet, rogauit, sequè illi pro principali, ac præcipua hereditate deuotionem, & protectionem erga Societatem relinquere affirmauit. Mox, P. Vincentio Carrafa porrigente, Viaticum, & supremum vnctionis mysterium accepit. Tum nostris pro more tanquam peregrè profecturus amplexu valedixit, etiam Nouitijs. Votis, quæ ediderat suâ manu subscripsit 15. Aprilis ad Societatem Ciuium supernorum iter absoluit, anno ætatis 45. Christi 1631. Præter generalem, quam veluti Nouitijs, votis præmisit confessionem, ait P. Vincentius, illum à præsentè Confessario sæpius petiisse absolui, quandiu loqui poterat, vbi verò iam nec peccata verbis, nec dolorem testari poterat, percussio suppliciter pectore flagirabat beneficium Sacramenti, quod in sanguine Agni tollit peccata mundi. Satisfactionis loco, patiebatur, & quicquid pateretur offerebat Deo; ita dolore, frequenti confessione, ac satisfactione seipsum purgabat. Per 12. dies non nisi bis modicum quidpiam comedit, cum non posset. Inedia hæc inter crebras Confessiones illi pro pœnitentia fuit. Toto corpore exulcerato, iam indusum in crustam induruerat, & sicæ partes, ac duræ corpus miserum, dum se verteret, lacerabant. Valetudinarij Præfectus, vt purulentum illud indusum forficibus partiretur, & eius loco aliud sensim ægro induceret conabatur; sed negabat P. Antonius; verum aiebat, se hoc doloris quicquid esset ad finem

vsque vitæ pati velle, ingratiâ Crucifixi. Ita crebrâ exomologesi se abluebat Christi sanguine; cui se suomet pure, ac viceribus, duratque indusio cruciatum offerebat. Hoc idem Sacramentum pœnitentiæ crebrius repetitum clypeus illi fuit contrâ insidias supremi hostis. Aiebat se ad prælium tentatoris gemino armorum genere esse potentissimè communitum: IESV sanguine, & MARIÆ Dei Matris gratiâ. Respondebat ergo cogitationibus suis identidem hæc sola, nec aliud: Verum est me peccasse, nihil præmij mereor. Verum habeo tutelarem IESV sanguinem, & MARIÆ Matris gratiam, idque generosè impavidus reperebat præsentè semper ad manum Crucifixi cum Imagine, & Rosario Beatissimæ Matris, & libello Regularum, quæ quatuor vsque ad mortem sibi carissima præ oculis, & corde habebat, quasi Berchmanni morientis exemplo. Quem etiam crucifixum, & B. imaginem filio suo Principi, vt se mortuo daretur, petiuit. M. Teresa de Spiritu Sancto in cœnobio Carmelitanarum, P. Antonij olim coniux 15. Aprilis Confessario suo, P. Erasmo Marotta Societatis Iesu, Panormi retulit; se circa horam 10. quâ ipsa horâ P. Antonius Neapoli moriebatur, à somno excitatam, vocem audisse dicentem: surge, & ora, quia in hoc puncto moritur. Adnotauit diem; & horam P. Marotta; & ecce à P. Carrafa litteræ Neapoli, quæ P. Antonium 15. Aprilis horâ 10. mortalitate ereptum aiebant. Sic moritur iustus.